

Cunst

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

6 / 2011

J u n i 2 0 1 1

Redactioneel

Heeft u al aan uw buurman/vrouw verteld dat CUNST bestaat en dat hij/zij het gratis elke maand in zijn/haar mailbox kan ontvangen? Ik kijk uit naar nieuwe abonnees! Maar ik kan meer hulp gebruiken. Ik merk namelijk dat ik bij de tips voor culturele activiteiten vooral van Almeerse evenementen op de hoogte ben. Er zal ongetwijfeld veel in Emmeloord te doen zijn, en in Dronten, en in Kraggenburg, en in Zeewolde, en in Lelystad. Wilt u mij tips geven! Dan kan ik die tips weer verder verspreiden.

Verder hoop ik u deze maand ergens te treffen! Bij de opening van Natuurkunstpark, bijvoorbeeld. Samen de wandeling maken langs de nieuw werken. Of misschien in Dronten, op 18 maart. Of op datzelfde weekend in Lelystad, bij de sponsorverkoop van Sonja Rosing. Of in het weekend van 4 juni in de tuin van Christian Wisse.

Mocht ik u niet treffen, dan in ieder geval weer op 1 juli, bij de volgende CUNST.

Hein Walter

Inhoud

pag 3, 4	Shortgolf verlengd
pag 5	Sponsor uitverkoop
pag 6,7	Kunstwerk op een rotonde
pag 8 t/m 18	Fluisteringen
pag 19, 20	Verslag kunstwerk in De Verbeelding
pag 21	De Hulk - Kirsten Roth Koch
pag 22, 23	verslag opening expo in Museum Nagele
pag 24,25	De kleur van de Vermeerschool
pag 26	Natuurkunstpark
pag 27	KVF Historisch
pag 28	Agenda tips
pag 29	Culturele adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door de Kunstenaars Vereniging Flevoland.
www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.
Gebruik dit adres ook voor kopij.
Informatie over CUNST: 06 51924882

In het meinumner van CUNST stond deze foto. De boom staat in Natuurpark Lelystad. Er stond niet bij wie dit kunstwerk gemaakt heeft, daarom deze foto nogmaals. Dit kunstwerk is gemaakt door Michel Bongertman.

Willem Hoogeveen

De kunstwerken die Willem Hoogeveen maakt zijn vrij en rijk als dromen, maar nooit zonder een boodschap; ze zijn helder van vorm, maar hun betekenis is altijd lastig; ze zijn direct en vrolijk van kleur, maar ze zijn confronterend in geestkracht; ze bestaan op de grens van eenvoud en aanklacht – het zijn kunstwerken die met de toeschouwer praten. Maar het is geen makkelijk gesprek. De toeschouwer wordt uitgedaagd om na te denken, terug te praten, om de onderwerpen van meerdere kanten te bekijken. Niet iedereen zal tot een antwoord komen; in anderen zal de sluimerende filosoof worden gewekt.

Willem reageert op de wereld, op de maatschappelijke ontwikkelingen, op het nu. Dingen die belangrijk zijn, maar die misschien niet door iedereen worden opgemerkt. Hij verbindt zichzelf met de tijd. Hij maakt geen werk om het mooie, maar hij maakt mooie dingen als een middel. Misschien is hij een idealist, misschien is hij ons geweten, misschien is hij de nar. Misschien is hij dat allemaal. www.willemhoogeveen.nl

Tweemaandelijkse Exposities van Kunstenaars Vereniging Flevoland

Op de eerste verdieping van Grand café 'Off course' organiseert de KVF, in samenwerking met Shortgolf, tentoonstellingen van Flevolandse kunstenaars. Openingstijden: dinsdag tot en met zondag – kom je van ver, bel voor de zekerheid even op. U bent van harte uitgenodigd voor de opening van de tentoonstelling op zondag 3 april 2011 om 12.00 uur. De tentoonstelling wordt geopend door Jan Verschure, de geestelijk vader van *Loesje*.

www.flevokunst.nl www.shortgolf.nl

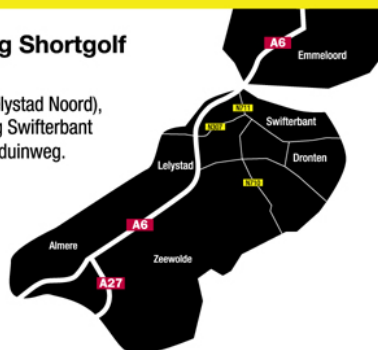
Routebeschrijving Shortgolf

vanuit Almere

Neem op de A6 afrit 11 (Lelystad Noord), ga rechts de N307, richting Swifterbant en na 7 km links: de Rivierduinweg.

vanuit Emmeloord

Neem op de A6 afrit 12, ga de 2de weg rechts en daarna de 1ste weg rechts: de Rivierduinweg.

SHORTGOLF Swifterbant
Rivierduinweg 9
8255 PJ Swifterbant
tel: 0321 32 44 03
info@shortgolf.nl

SHORTGOLF - WILEM HOOGEVEEN

Op de uitnodiging stond dat de expositie op 29 mei afloopt, maar vanwege het succes hebben we de expositie een maand verlengd, tot en met 26 juni.

Voor wie Willem Hoogeveen niet kent, hier een paar werken die hij voor de expositie in Shortgolf gemaakt heeft.

EXPOSITIE

Willem Hoogeveen

"Ik sla je met
schoonheid
tot je nadenkt"

Zondag 3 april tot en met
26 juni 2011
Shortgolf Swifterbant

4

SPONSOR UITVERKOOP

70% van de opbrengst voor bouw school in India.

Lelystad - 18 en 19 juni is er van 11.00 - 17.00 uur is er een grote (uit)verkoop van de schilderijen van Sonja Rosing, in haar atelier (Donastraat, nummer 176, Lelystad).

70% van de opbrengst gaat naar LOKA.

Loka is een organisatie die de realisatie van een gurukul (een traditionele Indiase school) in Noord-India ondersteunt. Deze school wordt gebouwd in een dorp in de staat Bihar op een plek waar de vraag naar goed onderwijs veel groter is dan het aanbod.

Vanaf 2012 openen de deuren van Loka's school voor 20 residentiële en honderden bezoekende leerlingen uit nabij gelegen dorpen. Modern en traditioneel onderwijs gaan hand in hand in deze nieuw op te richten school, dat een initiatief is van lokale mensen.

De kinderen gaan hier zowel traditionele als moderne vakken volgen en praktische vaardigheden verwerven door het onderhouden van moestuinen, het zorgen voor de dieren en participatie aan sociale en ecologische projecten.

Door middel van biologische landbouw en gebruik/verkoop van melk(producten) kan het onderwijsproject zoveel mogelijk zelfvoorzienend worden. Hier is al een start mee gemaakt: onlangs vond de derde oogst plaats en inmiddels leven er 21 koeien op het terrein.

De school is nu voor 50% gereed en ze hopen in 2012 de eerste leerlingen te ontvangen, die nu al vol enthousiasme in de rij staan. Voordat het onderwijs van start kan gaan zijn nog financiële middelen nodig om de bouw van de school te voltooien en deze in te richten.

info@sonjarosing.nl
www.sonjarosing.nl

Kunstwerk in de vide van Corrosia

THEATRAAL, een kunstwerk op een rotonde - door Frea Lenger

Almere - Mijn kunstwerk *Theatraal*, dat staat op een rotonde aan de Oosterdreef in Almere Haven, heeft een geschiedenis van elf jaar.

In 2000 werd ik door de toenmalige woningbouw vereniging "Groene Stad" (tegenwoordig Woningcorporatie De Alliantie) gevraagd om een kleurrijk ruimtelijk kunstwerk te ontwerpen voor hun kantoorgebouw Corrosia. Het zou komen te hangen in de vide boven de trap naar de eerste etage, bij de ingang van de theaterzaal.

Het werd een mobiel dat bestaat uit drie gezichtsvormen, gemaakt van plexiglas.

De twee buitenste daarvan zijn gelijk aan het ontbrekende deel van het object op de rotonde.

Ik had de leverancier van de kunststof platen gevraagd of hij de restanten een poosje voor me kon en wilde bewaren, omdat ik van plan was om daarmee een ander kunstwerk te maken.

Dat is uiteindelijk tien jaar later geworden.

In 2007 vertelde ik de directeur van dezelfde woningbouwvereniging dat ik nog steeds kon beschikken over die restvormen en dat ik een idee had voor een kunstwerk. Op de weg naar het theater stond een bordje met daarop *Corrosia* en dat bordje was bijna geheel verscholen in de begroeiing van de rotonde. Een kunstwerk zou een mooiere en markante richtingwijzer zijn.

In die periode was er echter een regeling waarbij bedrijven rotondes konden adopteren. Toen die regeling weer kwam te vervallen, heb ik hem opnieuw aangesproken. Ik kon een ontwerp maken.

Ik heb toen een aantal voorstellen gemaakt, waaruit het nu uitgevoerde werk is gekozen.

Zo eenvoudig als dat klinkt is het echter niet. Ik had jaren eerder een project gedaan met deuren, waarbij ik van roestvrijstaal een soortgelijk raamwerk heb laten lassen. Dat was echter een stuk kleiner. In dit geval bleek ondermeer uit veiligheidsoverwegingen een bedrijf ingeschakeld te moeten worden dat ervaring had met de uitvoering van dergelijke projecten. De gemeente eiste een bouwtekening en berekeningen voor stormbestendigheid.

Dat ging mijn persoonlijke uitvoerder - mijn man - even boven de pet.

Het bedrijf dat de uitvoering aanvankelijk voor een redelijk bedrag zou uitvoeren, wilde echter, toen het na een lange voorbereidingstijd zijn beslag kreeg, een nieuwe offerte doen; de oude was na een jaar verlopen. Toen die binnen kwam sloeg mij de schrik om het hart. De nieuwe directeur had de prijs verdubbeld.

Ik moest opnieuw beginnen. Een ander constructiebedrijf zoeken met kunst ervaring. Niet gemakkelijk, maar toch gevonden... ergens tussen de scheepsbouwers langs de Rijn. Een zeer enthousiaste ondernemer die mee kon denken. Er werden nieuwe bouwtekeningen gemaakt, aan de hand van nieuwe berekeningen, en er werd een nieuwe begroting, ergens tussen de eerste en de tweede in. De Alliantie ging akkoord.

In de zomer van 2010 werden de plexiglas platen door het plexiglasbedrijf uit Almere naar de bouwer gebracht en kon de definitieve constructie beginnen. Het duurde daarna nog wel een ruime tijd, want in een geval als dit gaan grote vaste klanten voor.

Het plaatsen was de volgende tijdrovende stap, want daarvoor moet heel wat gecoördineerd worden. De beplanting van de rotonde was in handen van een firma in Zuid-Holland. Die firma moest opdracht krijgen van een Almeerse dienst om een oppervlak van vier bij vier meter plant vrij te maken en dat na plaatsing van mijn kunstwerk weer te her beplanten. Piket paaltjes werden in de grond gestoken om de plek te bepalen en er moest een dag gevonden worden waarop zowel het constructie bedrijf als de hovenier het werk konden uitvoeren.

Die dag werd vastgesteld op vrijdag 23 november 2010, de dag na de eerste strenge vorst van dat jaar. Om negen uur in de ochtend werden de eerste berijpte planten uit de grond gehaald en tegen half elf parkeerde de vrachtwagen met het object en de stelconplaat langs de rand van de rotonde waarna beiden in omgekeerde volgorde op hun plek werden getakeld. Net voor lunchtijd stond alles op zijn plek, schitterend in winterzon. Passerende automobilisten lieten ons weten hoe enthousiast ze waren over dit object.

De neuzen van de gezichten staan nu gericht op het centrum van Almere-Haven, naar Corrosia en theater De Roestbak.

Voor het bekijken van een filmpje van de plaatsing, zie:
<http://www.youtube.com/watch?v=qFpOsnCsLyo>

Een paar jaar geleden ben ik begonnen met een project waarbij ik van tijd tot tijd kunstenaars en dichters benader om een nieuw werk te maken voor een lange ketting van gedichten en kunstwerken. Ik noem het project Fluisteringen. Ik kwam op het idee door Truusje Borst-Krake. Zij had een schilderij gemaakt n.a.v. een gedicht van René van der Hoofd. Ik schreef toen een gedicht n.a.v. haar schilderij en zo was de ketting begonnen.

De opdracht aan de kunstenaars en dichters is steeds: laat je inspireren door de vorige kunstuiting. Het project loopt nog steeds, al is er het laatste jaar geen nieuw werk meer gemaakt. Komt wel weer. Wie weet door dit nummer van CUNST waarin nu voor het eerst een presentatie van alle werken tot nu toe. De kunstenaars hebben overigens slechts een deel van de ketting gezien. Nu zien ze voor het eerst het geheel. De ketting gaat twee kanten op, A en B. Het gedicht van René van der Hoofd is inspiratiebron voor twee kunstenaars geweest. Onderstaande brief stuur ik steeds mee.

Inspiratie

Een langlopend project waarbij kunstenaars andere kunstenaars inspireren tot het maken van een kunstwerk.

Het project heeft de aard van een kettingbrief, maar doet ook denken aan het kinderspelletje waarbij een kind een zin in het oor krijgt gefluisterd; vervolgens moet het kind de zin weer doorfluisteren aan het volgende kind, en zo verder. Als het laatste kind de zin hardop uitsprekt, dan blijkt de oorspronkelijke zin een bijzondere evolutie te hebben doorgemaakt.

Bij het kunstproject 'Inspiratie' gaat het vooral om die evolutie. Wat gebeurt er met de betekenis van een kunstwerk als die zonder uitleg wordt doorgegeven? Blijft de energie voelbaar in een ander werk, en is energie overdraagbaar? Is het doorgeven van kunstwerken een vorm van communicatie? Dat soort vragen kunnen nu al worden gesteld, maar misschien pas aan het eind worden beantwoord.

De schakels van de ketting kunnen foto's zijn, schilderijen, gedichten, verhalen, filosofische essays, beelden, muziekstukken, installaties zijn, kortom elke vorm die een kunstenaar kan bedenken. Wel is het zo dat steeds woord en beeld (en geluid) elkaar zullen afwisselen.

Elk kunstwerk is een schakel van de ketting, maar vormt tegelijk het begin van een nieuwe ketting, omdat elk kunstwerk naar twee andere kunstenaars wordt gestuurd.

Alle kunstuitingen komen per e-mail bij Hein Walter terecht. Hij stuurt de kunstuiting door naar de volgende kunstenaar.

Er wordt gezocht naar professionele kunstenaars en dichters. Suggesties zijn altijd welkom. We hebben geen haast. Er is geen tijd verbonden aan de kunstuiting, maar we hopen dat het geen vele maanden gaat duren voor er weer een nieuwe schakel is. Als je enthousiast ja hebt gezegd, maar toch geen tijd blijkt te hebben, geef de opdracht dan liever terug.

Er wordt geen financiële vergoeding gegeven. De kunstwerken blijven in het bezit van de kunstenaar en worden bewaard tot een moment van expositie. Een expositie is nog niet gepland.

Hein Walter, juni 2006

*het sterven ligt
aan de witte zijde
opzwepend rood loopt langs vingers
uiteen*

*een lijn is vast
komen te staan
uit de zee
is hij aan komen stormen*

*als een razende vloed
langs basaltgrijze
randen weer gekeerd
om terug te gaan*

*aanland dat ooit
mijn water was
zoveel leven en dood
maskeert*

*zij kijkt uit
op het spiegelgladde deel
hoog aan de wind
strak gehouden koers*

*de laatste hand is gelegd
aan je naam
het geluid langs de aanleg
geschoven*

*de morgen is hoog
opgehemeld
niemand wist van je reis*

FLUISTERING A2 -
een schilderij van Truusje Borst-Krake

*Hier begraven ligt het water,
onbegonnen land en lege
velden, havenloze streken
verf en alle lucht is adem.*

*Niemand kent de aarde
voor de mensen die het weten
hebben uitgedacht. De wegen
die naar kennis leiden, zijn van later.*

*We moeten met de voeten bloot om
terug te lopen, naar beneden,
om ons weg te laten zakken in de bodem.*

*We komen daar onszelf tegen:
resten, as en hout, verdronken boten.
Daar begraven ligt ons leven.*

VONDST

*In stralend ijs te liggen,
in reine kou bewaard.*

*Roerloze hand, bevroren longen,
gevoelloos gloeiend.*

*Eindelijk geen tijd,
maar ijsig verse eeuwigheid.*

*Ontdek mij over duizend jaar,
stel mijn gebruikte zakdoek dan ten toon*

*en mijn lichaam,
in zijn vervallen staat geconserveerd.*

*Toch nog onsterfelijk
belachelijk beroemd.*

- 1 -

*We krijgen allen de
ijzers aangebonden*

*bekrassen allen de-
zelfde huid van glas;*

*bezweren wakken
die ons verleiden*

*mijden barsten die
wij laten ontstaan.*

- 2 -

*Onderhuids regeren
het vertraagde gebaar*

*de verstomde paniek
het reukloze vergaan;*

*vallen drama's lang-
zaam stofvrij uiteen*

*lossen schimmen op
in sporen van steen.*

- 3 -

*Vrees niet te zeer de
hete adem van de dooi*

*wat niet verweert keert
weer uit de diepte terug;*

*wist de krassen die je
maakte, knoopt de*

*ijzers van je voeten los,
laat je over water lopen.*

*Daar stap je dan
met je bloemstengelbenen
door het water*

*Je zwierige lijf golft
omhoog tot de waterspiegel
waar je hoofd drijft*

*Je zweeft haast
vrij en los
maar toch zit je*

*met dun draadje
van wortel
in de grond vast*

*Kan niet anders
geen vrijheid zonder
vaste voet*

*Ik zie ik zie
Ik zie ik zie is een voet
En dan de lopen van de slof
Ik zie ik zie is een haai
De grote walvishaai
Ik zie ik zie
als een vliegtuig
kan ik niet meer omhoog
maar ik ben van die mens
als er wat gebeurt
zie ik het
Ik zie is een ik zie ik zie wat jij niet ziet*

B

*het sterven ligt
aan de witte zijde
opzweepend rood loopt langs vingers
uiteen*

*een lijn is vast
komen te staan
uit de zee
is hij aan komen stormen*

*als een razende vloed
langs basaltgrijze
randen weer gekeerd
om terug te gaan*

*aanland dat ooit
mijn water was
zoveel leven en dood
maskeert*

*zij kijkt uit
op het spiegelgladde deel
hoog aan de wind
strak gehouden koers*

*de laatste hand is gelegd
aan je naam
het geluid langs de aanleg
geschoven*

*de morgen is hoog
opgehemeld
niemand wist van je reis*

Boom, geen bos

*Toen met mijn vader was
het daar waar de sperwer
slaat het niet begaanbare*

*droge
harsen
holle
naalden*

*nu licht het bos hoog open
grondt van onder de dood
en zont de dood van boven*

*kale
schorsen
zwarte
kogels*

Bosuil

*De hele nacht een bosuil riep
een meisje stil het huis verliet.*

*De hoge bomen om haar heen
een oude maan voorzichtig scheen.*

*Geluid riep haar steeds verder weg
geheimen werden voorgezegt.*

*Geheimen vreemd als in een droom
de beek vol ritselende stroom.*

*De hele nacht een bosuil riep
als in een droevig donker lied.*

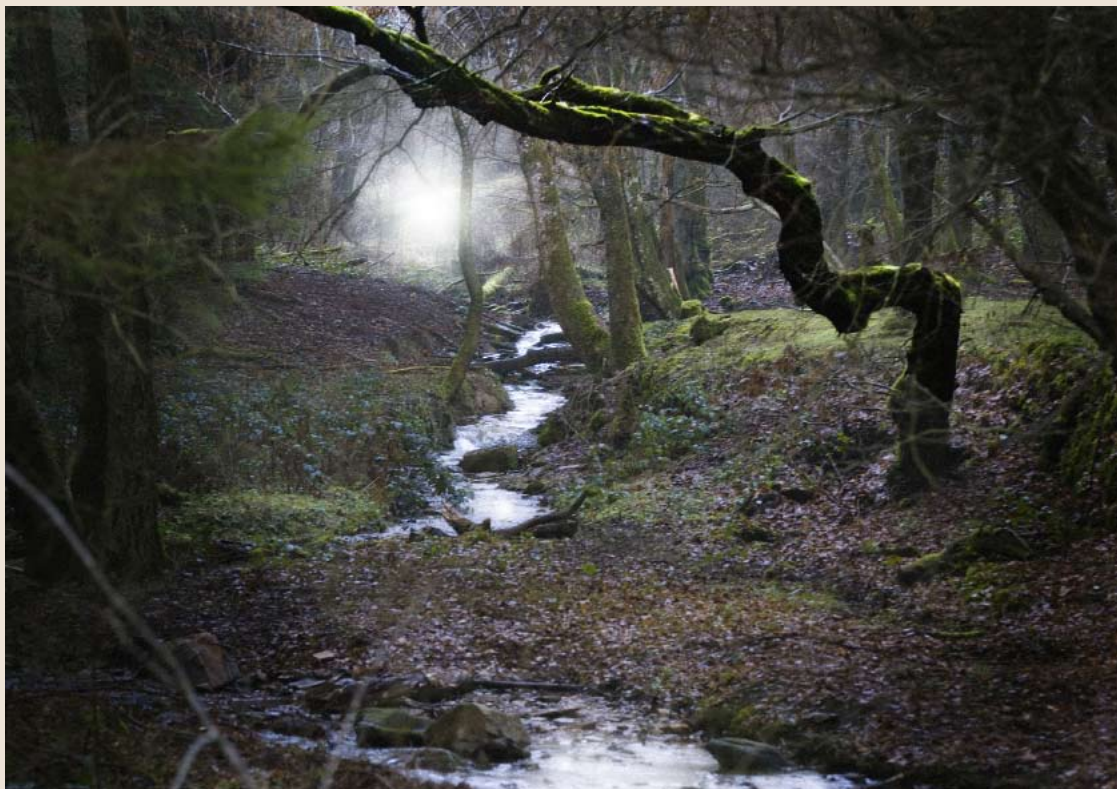
Jij, voet!

*Ik zing je toe, jij allerlaagste,
jij sterkste, je draagt me,
de bossen door, de beken langs,
jij jaagt me over de smalle brug
de paarse velden in, voorbij
de giftong van de slang.*

*Hoe zou ik zonder jou, zoete voet,
zonder jou, de harde knoesten
op de kronkelpaden, de steile
heuvels ooit kunnen begaan?*

*Werkelijk, jij, voet, bent goed voor mij.
Je duwt me omhoog, als ik gevallen ben.
Je laat me lopen tot mijn nieren zweven
mijn lever juicht, en mijn longen,
ach, mijn longen lachen
zich vrij, als jij, mijn zoete voet,
je voor de ander zet, het goede
voorbeeld geeft.*

*En dan, als het donker valt, leg ik,
moe gelopen van de dag, jou neer.
Rusten mag je nu, wrijf je zool
over de wreef van je spiegelbeeld.
Ik zal je zachtjes strelen,
tot je samen met mij slaapt.
Rek morgen weer je trouwe tenen,
en voel je als een fris, jong voetje,
nieuw.*

CONCERTSERIE: "IN DE VOLLE BREEDTE" IN DE VERBEELDING, ZEEWOLDE
10 APRIL 2011, REBELECTRIC QUARTET - MUZIEK EN BEELDDE KUNST

Zeewolde - Clara van den Hout werkte op 21 maart met klas 1A (computerklas) van de Levant (Onderbouw Voortgezet Onderwijs). N.a.v. die gastles maakte ze een kunstwerk dat werd geëxposeerd tijdens het concert van het Rebelectric Quartet op 10 april jongstleden in De Verbeelding. Hierbij haar verslag.

Ik wilde dat de leerlingen hun gevoelens over de muziek zouden verwoorden en dat later in de les, in een discussie met elkaar, zouden opnemen.

We zijn begonnen met het beluisteren van de muziek. Er waren twee stukken. Het eerste, RB7, was zuiver instrumentaal. Je hoorde een potpourri van klanken: beat, jazz, rock. Het deed verscheidene leerlingen denken aan de hippie-tijd, flower-power. Ze vonden het over het algemeen vrolijke muziek.

Het tweede stuk heette "Straatpoëzie". Dat begon met dreigende muziek met stemmen, die gedichten oplazen. Hoewel het veranderde qua stemming, werd het over het algemeen als somber ervaren.

*De notities zouden bestaan uit trefwoorden, uitgaande van:
Plaats – Gewicht – Kleur – Vorm – Ritme/beweging – Emotie.*

Vanuit de trefwoorden werd de leerlingen gevraagd een stukje te schrijven, op de computer, over wat de muziek bij hen teweegbracht. Dat stuk mocht kritisch zijn, onderzoekend en/of filosofisch. Ik heb ze krantenknipsels gegeven van recensies, die over allerlei vormen van kunst gingen, kritische en beschouwelijke recensies. Daarna zijn ze gaan schrijven.

Tenslotte vormden de leerlingen groepjes, die met elkaar over hun stukjes in discussie gingen. Dit werd meteen opgenomen middels een filmpje op hun computer. Ik wilde graag dat de leerlingen deze stukjes zelf aan elkaar zouden zetten en dan branden op een cd. De coördinator dacht dat ze het wel naar mij konden sturen, zodat ik het zelf kon branden. De leerlingen hebben daarna nog wat getekend over de muziek. Het viel me op, dat het tekenen een zeer laag niveau had.

De trefwoorden en de tekeningen kreeg ik direct mee. Daarmee kon ik aan het beeld beginnen.

Helaas ontving ik slechts 3 filmpjes, die in een onleesbaar bestand waren opgeslagen en dermate geblokkeerd, dat ik ze met geen mogelijkheid kon openen. Ook ontving ik maar 'n paar, zéér summiere tekstjes. Ik heb direct aan de bel getrokken, maar na een eerste toezegging de leerlingen tot actie aan te zetten, bleef het stil. Ook na diverse mails, geen reactie. Jammer. De mondelinge discussie op cd vervalt daarom.

HET KUNSTWERK

Ik heb alle aantekeningen bij elkaar gelegd en geturfd welke onderdelen het meest genoemd werden. Daaruit kwam dat het eerste stuk rond of bolvormig moest worden, net iets vaker dan vierkant of hoekig. En bijna iedereen plaatste het in de ruimte, buiten, op straat, in de lucht. De kleur werd allerlei lichte kleuren, rood was daarbij dominant. Het gewicht was over het algemeen licht en de beweging los en soepel. Vrijwel iedereen vond het een vrolijk stuk: zon, bloemen, hippietijd, maar anderen vonden het ook irritant op den duur.

Het tweede stuk werd op een kerkhof geplaatst of in een oorlogsgebied, kelder of zelfs onder de grond. Ook de tropen(Arabische tonen?) of Amerika. Het hing of lag, laag bij of op de grond. De vorm: losse vormen, maar stijf en de kleur aarde, groen of zwart. Het gewicht zwaar en bewegingloos. De emotie van oubollig tot depressief.

Het materiaal moest iets rebels uitstralen, vond ik, tegen de gangbare normen in en dus vooral niet esthetisch. De tegenstelling tussen de twee muziekstukken moest groot tonen, maar wel aan elkaar, één beeld vormend. Er moest vrolijkheid, somberheid en een zekere mate van irritatie in.

Ik heb een bol van gaas gemaakt en beplakt met papier in lichte kleurvlekken. De bol is wat bonkig, niet helemaal rond, om ook tegemoet te komen aan degenen, die vierkant of hoekig kozen. Uit de bol steken springerige draden met bloem- en bladvormen. Dit is de vrolijke, hippie-/flowerpower-muziek van RB7. De veelheid van springerig uitstekende draden, stelt de irritatie voor.

Onderaan de bol hangen de stemmen van de straatpoëzie. Ik heb ze gemaakt van jute (aarde en natuur). Ze hangen letterlijk onder de muziek. Dat ervoer ik zelf ook zo. Omdat de gedichten het ritme volgen van de muziek, komen de stemmen statisch over en hangen daardoor zwaar aan die muziek. Daar, waar de stemmen door elkaar klinken, ontstaat dan een knoop. Persoonlijk vind ik, dat dat deel van de poëzie, dus waar de stemmen in de knoop gaan, een betere symbiose aangaat met de muziek. Zo is dit beeld ontstaan.

©Clara van den Hout.
info@claravandenhout.com
www.claravandenhout.com

DE HULK - GEBOUW VOOR KUNST EN CREATIE - door Kirsten Roth Koch

Almere - Gebouw De Hulk, een van de oudste gebouwen van Almere Haven, is sinds 2008 in gebruik als broedplaats voor creatieve ondernemers en sociaal-kunstzinnige instellingen. De Hulk is gevestigd Haak 58-60 1353 AE Almere.

In CUNST een kennismaking met een van de kunstenaars: *Kirsten Roth Koch*.

Onthult een schilderij zich als je langer kijkt?

De tekeningen & schilderijen van Kirsten Roth-Koch

*Tijdens de slaap ben je lichamelijk aanwezig,
maar vanbinnen beleef je een eigen iets,
een droom waar niemand weet van heeft.*

*Zelfs wanneer je heel dichtbij die ander bent,
kun je niet weten wat er zich in hem- of haar afspeelt.*

Je kunt er alleen naar raden.

*Afwezigheid en aanwezigheid,
intimiteit en buitengesloten worden tegelijkertijd:
de huid is de grens.*

*Kom je dichtbij het schilderij, dan zie je vlekken verf,
krijtstrepen en papier, de buitenkant, de huid.*

Onthult een schilderij zich als je langer kijkt?

In 2003 ben ik afgestudeerd aan de kunstacademie Minerva in Groningen.

Sindsdien werk ik als zelfstandig kunstenaar en maak tekeningen en schilderijen.

*Vaak heb ik foto-uitsneden als uitgangspunt voor een schilderij genomen. Of filmstills;
eigenlijk zet ik in de schilderijen de tijd stil. Verstillung schijnt een Nederlands woord
zijn dat niet te vertalen is naar het Engels.*

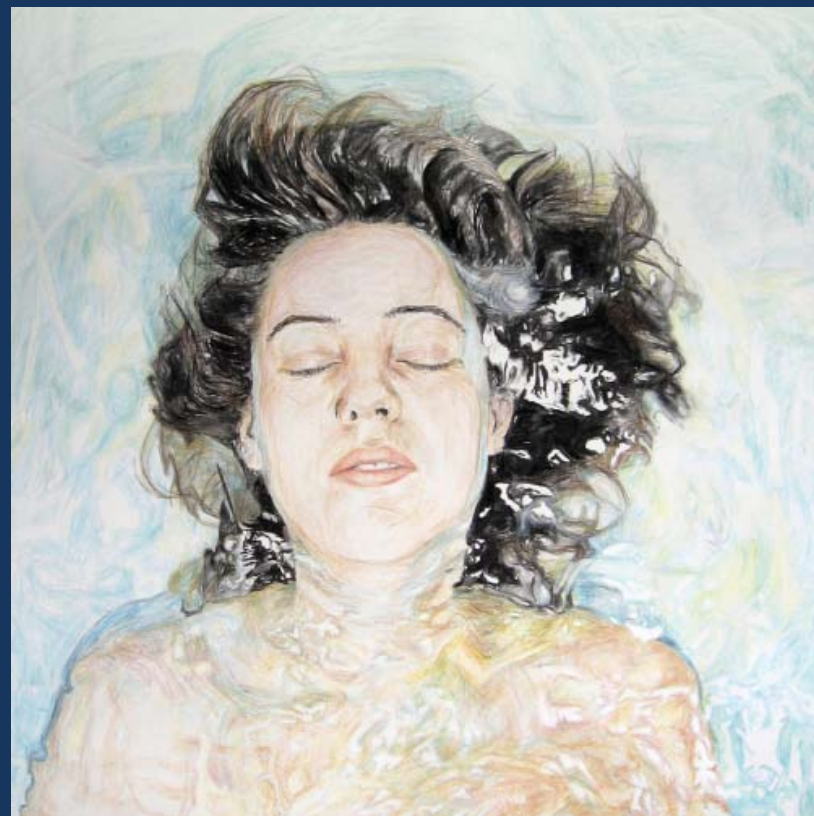
*En in 2007 ben ik in Almere komen wonen, waar ik met veel plezier verder ben
gegaan als kunstenaar. In deze omgeving werken waar alles nieuw is, de huizen, de
bomen en het kunstklimaat, dat was wel even wennen. Maar Almere geeft weer
nieuwe impulsen: de werken zijn groter en persoonlijker geworden en met meer
kleur. Materialen die ik gebruik zijn krijt, houtskool en acrylverf op papier.*

Kirsten Roth Koch

Slapen - 70 x 130 cm - 2005 - 2011

Innervisions 140 x 130 cm - 2011

Website: <http://roth-koch.exto.nl>

MUSEUM NAGELE - expositie 100 x 100 (x 100)

Peter van Dijk opende de expositie. Hierbij zijn openingstoespraak

De maat is de verkenning van onze grenzen.

Nagele - We eindigen met een citaat van Ans Courtier: “De grenzen van het vierkant liggen buiten de eeuwigheid, ze bestaan niet, zoals het onwaarschijnlijk is dat het heelal een vierkant is.” Aldus het persbericht, dat vervolgd met ; ‘Ontmoeting. Er hangt iets, er ligt iets op de grond, er is iets van 100x100x(100)...’

Het vierkant is dus moeilijk te definiëren of wil de mens de definitie overstijgen. Wil je de maat houden of ervan wijken. Dat is hier in deze expositie te ontdekken. Deze tweede ontmoeting van 11 kunstenaars van KVF en 11 van Verkuno. 22 kunstenaars werkten de afgelopen maanden met de maat als thema.

De maat is de verkenning van onze grenzen. Ik hoop dat jullie erin slagen om de maat en wat deze 22 kunstenaars aan nieuwe werkelijkheden hebben gemaakt in hun kunstwerken fysiek, zullen ervaren. Ik hoop dat mijn woorden daartoe zullen aanzetten.

De maat is de verkenning van onze grenzen. Voor ons hier gaat het over grenzen van Drenthe en Flevoland. Dit resulteert in oppervlaktematen van Drenthe in 2.641 km² en Flevoland: 1.417 km². Er kunnen dus 1.417.000.000 schilderijen van 1x1 over Flevoland worden uitgespreid. Onzin natuurlijk, wij zien liever 1 kunstwerk van 1x1 als een parel in dit landschap. Het niveau van de zeespiegel is ook een belangrijke maat. Drenthe ligt gemiddeld ca. 15 meter boven de zeespiegel en Flevoland ca 5 meter onder de zeespiegel. Dat wordt meteen bij de Ketelbrug duidelijk gemaakt in het kunstwerk met het dobberende bootje in de rookpluim van een stenen huis.

De maat is de verkenning van onze grenzen. Het bepaald onze houding tegenover een maakbare wereld of het teruggeven aan de natuur. In de kunst is dit een actueel onderwerp, met name kunst in de openbare ruimte. Graag noem ik enkele voorbeelden uit het noorden en hier in deze provincie.

Nergens is het ondergaan van de menselijke maat zo voelbaar en inzichtelijk gemaakt als in Flevoland. In Zeewolde is het kunstwerk Sea Level van Richard Serra te zien. Het bestaat uit twee muren van tweehonderd meter en is daarmee het grootste werk van Serra in Europa. Lopend langs de muur wekt het kunstwerk het gevoel op van ‘kopje onder te gaan’ om even verderop weer langzaam boven te drijven. Bij zijn bezoek aan Zeewolde fascineerde het Serra dat het dorp lager ligt dan de omliggende randmeren Wolderwijd en Nulderauw.

Sea Level geeft fysieke betekenis aan het begrip zeeniveau: zonder de dijken stond het waterpeil tot aan de bovenste rand van het kunstwerk. Sea Level herinnert daarmee aan de creatie van Zeewolde op de bodem van de voormalige Zuiderzee. Afhankelijk van de weersomstandigheden ondergaan de massieve muren een gedaantewisseling. Op een zonnige dag weerspiegelt de blauwe wolkenlucht in de zilverglanzende muur, terwijl op donkere dagen de muur diepgrijs kleurt en er ondoordringbaar uitziet.

In de grijze klei van het noorden van ons land, bevinden zich meerdere terpdorpjes. De terpen maakten in het verleden bewoning mogelijk ondanks het stijgende water. Op het terpdorp Zuurdijk bevindt zich een kerkje met grafzerken rondom. Stanley Brouwn heeft op de muren van het kerkje een kunstwerk bevestigd. De titel is 2006 en bestaat uit een bordje van 13x30 cm met daarop de volgende tekst: de totale afstand gedurende hun leven lopend afgelegd door elk van de mensen die hier hun laatste rustplaats hebben gevonden, is een deel van de totale afstand lopend door de mens op aarde afgelegd tot op dit moment. Brouwn is geïnteresseerd in de poëzie van de maat en hoe wij maat gebruiken om onze realiteit te verbeelden. Met name de maat van je eigen lichaam. Hij gebruikt zijn eigen lichaamsmaten als referentie bij het wandelen door een stad of landschap. Of neemt letterlijk de mens de maat en zet die om in een object bv een aluminiumstaaf ter lengte van die mens.

Bovenmenselijk is de maat van het beeld van Anthony Gormly met de titel Exposure uit 2010. Het beeld een man uit, die gehurkt zit op een lage pier in de haven van Lelystad. Het idee erachter is dat het nu is gemaakt en vooruitspeelt op het idee dat de zeespiegel wellicht zal stijgen. De dijken moeten dan worden opgehoogd en dus zal het beeld dan deels verdwijnen. Met zijn beeld creëert Gormly een bewustzijn van de plek die de mens (letterlijk) inneemt en verandert daarmee de kijk op ruimte en omgeving. Het beeld is opgebouwd met gegalaniseerd staal en is 26 meter hoog. Hij kijkt uit over de zee richting het noorden.

In de stad Groningen staat een kunstwerk met de titel N.NO.O.ZO.Z.ZW.W.NW.N van Erick de Lyon. Het is ongeveer 1 km lang en bestaat uit een lange rij van 17 lichtmasten. De lichtmasten lopen taps toe en de LED lampen geven 8 verschillende mogelijke kleuren. De kleuren zijn gerelateerd aan de 8 windrichtingen. Middels windvaan en computer wordt aan de lampen doorgegeven wanneer de wind draait en dus de kleur moet veranderen. Het kunstwerk werkt 24 uur per dag. Het staat in een parkachtig landschap waar het voormalig weiland is aangevuld met eilandjes, paden en bruggen. Het is een landschap gemaakt door en voor de bewoners.

In het museum de Paviljoens te Almere is het kunstwerk van Job Koelewijn te zien met de titel "Jump". Je opent een simpele deur en betreed een ruimte. Net als in de betoverde klerkast in de wereldberoemde boeken van C.S. Lewis over het land Narnia ligt er ook een hele wereld achter deze deur. Plotseling sta je midden in een weids polderlandschap met een slootje. Je ruikt het gras en de kleigrond. De wanden van deze ruimte zijn van spiegels gemaakt waardoor het landschap oneindig ver door lijkt te lopen. In deze doos ondergaan wij het vlakke land uit onze kinderjaren, waar we konden slootjes springen. In dit gemaakt landschap ervaren we dit weer fysiek en springen slootje met een sprong van 1 meter, in een kist van 6 x 6 meter.

Ik wil graag passend afsluiten met een citaat van Dom van der Laan, de benedictijner monnik die als architect, de maat van de natuur heeft bestudeerd. "Het is alsof de natuur wacht op onze handen om compleet te zijn."

Peter Dijk mei 2011.

Foto's: Dennis de Vogel

DE KLEUR VAN DE VERMEERSCHOOL - door Mary Fontaine

In 2007 werd ik gebeld door een contactpersoon bij de Alliantie in Hilversum. Er werd een oud schoolgebouw omgetoverd tot een appartementencomplex voor senioren. Voor de verbouwing was uiteraard een architect aangetrokken en de uitvoering was in handen van een gespecialiseerd bedrijf. Aan mij de vraag of ik de binnenkant van het gebouw met een kunstzinnig kleur- en materiaalontwerp wilde verrijken. Ik kreeg de vrije hand.

Toen ik thuis kwam van mijn eerste bezoek dacht ik: waar begin ik aan? Op dat moment was het een donker hol, het dak zat nog op de oude patio en er zat nog een verdieping in die er uit moest. De glas-in-loodramen waren met hout dicht getimmerd en er zou ergens een lift komen. Ik kon me nauwelijks voorstellen wat het moest gaan worden.

Bij mijn tweede bezoek heb ik aan de werklui gevraagd tenminste een deel van de glas in loodramen vrij te maken zodat ik daar wat foto's van kon nemen. Dit werd mijn uitgangspunt. Aan de slag. Naar Jan van Koningsveld (Almeerse kunstenaar die gespecialiseerd is in glas) om de kleuren van het glas te bepalen om als leidraad te gebruiken. En steeds weer terug naar het gebouw om duidelijk te krijgen hoe het zou gaan worden. Ik wilde het glas ook op een nieuwe manier toepassen, strak en modern in de kleuren oranje en geel, zodat het dienst kon doen als doorval bescherming in plaats van een hekwerk. Het geel langs de bovenrand: altijd een beetje zonnig in de patio; paars voor de vloeren, rood voor de deuren met een paars accent; een strakke groene lijn als accent in het trappenhuis, blauw voor de leuningen. En zo liet ik elke kleur terugkomen. Ik had alles in mijn hoofd en de materialen in de juiste kleuren erbij gezocht.

Ik vond dat er ook water in het gebouw moest komen, dus ontwierp ik een RVS kubus waar het water zacht overheen zou stromen, met planten er omheen. Overal witte wanden en een mooie tekst op de begane grond. Een betegelde patio met een grote tafel en stoelen in de kleuren van het palet. Daar zouden de bewoners hun krantje kunnen lezen en samen kunnen komen. Op de verdieping wilde ik graag ramen die open geschoven konden worden zodat er contact gemaakt kon worden met de mensen die aan de tafel zaten. Gelukkig hoefde ik het alleen maar te bedenken, de technische uitvoering was voor de uitvoerder. Daar was hij tenslotte de uitvoerder voor. Met dit plan ging ik terug naar de opdrachtgever. Die begreep wel wat ik bedoelde en zag het ook zeer zeker wel zitten, maar het moest duidelijker. De architect zou ook met een voorstel komen en de directie zou dan een uiteindelijke keuze gaan maken.

Ik moest dus beter, en zelfs heel goed, laten zien wat ik wilde. Maar hoe? Gelukkig was Sjaak Alosery bereid de uitdagende opdracht aan te nemen. Die heeft er toen een prachtige en duidelijke *Artist Imperssion* van gemaakt. Mede hierdoor is voor mijn voorstel gekozen!

De architect was duidelijk not amused en liet dat via een niet zo vriendelijk schrijven weten.

Ik wilde de opdracht op dat moment terug geven. Geen zin in gezeur. Maar volgens de opdrachtgever moest ik wat meer ballen tonen en de architect mocht niet meer op de bouw komen. Dat maakte het voor mij nog wel wat spannender.

Zou het in werkelijkheid zo mooi worden als ik in gedachten had?

Gelukkig wel!

Er is een boek over uitgegeven met interviews en prachtige foto's van de kleuren in de Vermeerschool.

Voor de verbouwing

Na de verbouwing

NATUURKUNSTPARK 2011 - THEMA: ZEVEN - opening 25 juni , 14.00 uur

Zeven: zoveel hemelen schijnen er te zijn, net zoveel als hoofdzonden en schoonheden, het zijn de dagen van de week, het is een priemgetal, de Bijbel noemt het een getal van tijd en evolutie, de Joodse Kabbala noemt de zeven het getal der voltooiing, op de zevende dag verdwijnt het laatste restje van de navelstreng, in zeven jaar tijd is onze lichaamsstructuur tot in de kleinste onderdelen vernieuwd, er zijn zeven kleuren in het spectrum, de toonladder heeft zeven noten, bloeiende planten van een zuiver ras, zoals de lotusbloem, hebben zeven buitenste bloemblaadjes, de Sioux spreken over zeven geopenbaarde heilige rituelen voor de heilige pijp, men spreekt van zeven wereldwonderen, Rome werd gebouwd op zeven heuvels, er zijn zeven dwergen bij Sneeuwwitje, als er draken zouden bestaan, dan zouden ze zeker zeven koppen hebben... en het is alweer de zevende keer dat de Kunstenaars Vereniging Flevoland Natuurkunstpark organiseert . Natuurlijk in Natuurpark Lelystad en weer in samenwerking met Het Flevo-landschap.

Zeven kunstenaars van de Kunstenaars Vereniging Flevoland hebben zich door het thema laten inspireren:

Michel Bongertman
Saskia Burleson
Ninette Koning
Anthea Simmonds
Linda Verwaijen
Mary Fontaine
Willem Hoogeveen.

De een zag er een symbolisch getal in, de ander koos voor het werkwoord. Zeven ruimtelijke werken. Bij deze werken zijn door Hein Walter kunstbeschouwelijke teksten geschreven: praatjes bij plaatjes, uitleg, toelichtingen. Daarnaast heeft hij zeven autonome gedichten geschreven. Deze gedichten zijn op doeken afgedrukt en die hangen op de route tussen de kunstwerken.

Op zaterdag 25 juni wordt de route feestelijk geopend door Ab van Luin, voorzitter van de KVF.

U bent van harte welkom.

We beginnen om 14.00 uur met een gezamenlijke wandeling vanaf het Bezoekerscentrum.

Natuurkunstpark is tot en met 30 oktober te bezichtigen.

Op 25 juni wordt Natuur*kunst*park 2011 geopend. Hier een terugblik naar Natuur*kunst*park 2006, de tweede keer dat het plaatsvond. Het thema was Vreemde Vogels. Dit werk was door Mariël Bisschops gemaakt.

AGENDA*tips*

– een greep uit de culturele activiteiten in Flevoland

Donderdag 2 juni, 20.15 uur	(Kamermuziekfestival Almere) Lucas Jussen & Pavel Gomziakov, Goede Rede, Almere Het Nederlandse pianofenomeen Lucas Jussen (1993) debuteerde op negenjarige leeftijd in de Grote Zaal van het Concertgebouw. De afgelopen jaren studeerde hij samen met zijn broer Arthur bij de Portugese meesterpianiste Maria João Pires. In 2010 tekenden Lucas en Arthur een contract bij Universal Music op het Deutsche Grammophon label. Hun debuutalbum 'Beethoven Piano Sonatas' verscheen in april en bereikte op dag van release de gouden status en is inmiddels platina. In Almere speelt Lucas een prachtig kamermuziekprogramma met de Russische cellist Pavel Gomziakov, die ook Pires vergezelde op diverse concerten.
Vrijdag 3 juni 16.00 tot 20.00	OPEN ATELIER EN TUIN 2011
Zaterdag 4 juni 12.00 tot 18.00	met beelden en bijzondere potten van Christian Wisse
Zondag 5 juni 12.00 tot 18.00	en als gast Annemieke Harkema met grafiek en tekeningen. Adres: Verfmolenstraat 76, Almere Buiten
Zaterdag 4 juni, 16.00 uur	Middenzaal van Schouwburg Almere: talentenklas van de Kunstlinie
Dinsdag 7 juni, 14.00 uur	Stadswerf Park, Almere Haven: onthulling van een kunstwerk door Johanna Braeunlich - een grote krokodil
Woensdag 8 juni, 19.30 uur	Première van LIZEAZ, muziektheatervoorstelling - 11 getalenteerde spelers met en zonder beperking. Regie: Marcos Rabello / Begeleiding: Mieke van Dijk. Theater de Roestbak, Almere. www.artloca.nl
Zaterdag 18 juni Zondag 19 juni 11.00 - 17.00 uur	Grote (uit)verkoop van de schilderijen van Sonja Rosing, in haar atelier (Donaustraat, nummer 176, Lelystad) Elders in CUNST meer gegevens.
Zaterdag 18 juni 11.00 uur tot 17.00 uur	Cultuurfestival. Dronten, De Meerpaal
Zondag 19 juni, 13.00 uur	Kleine zaal van Schouwburg Almere: Trio Zift & I. Cornelisse - Brahms, Piazzolla
Maandag 20 juni	Start expositie Zomersalon van de KVF in Gemeentehuis Emmeloord. Geen opening, maar feestelijke afsluiting - 2 september
Zaterdag 25 juni, 14.00 uur	Opening Natuurkunstpark 2011, Thema ZEVEN. Natuurpark Lelystad

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.flevokunst.nl	Galerie ART nivo - ALMERE	www.artnivo.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	http://kunstenaarsverenigingflevoland.ning.com	GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN	www.aandeamstel.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.nieuwverleden.info	GALERIE ALOSERY - ALMERE	www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE	www.depaviljoens.nl	AIS ART – ALMERE	www.ais-art.nl
CORROSIA! – ALMERE	www.corrosia.nl	GALERIE KIK – EMMELOORD	www.galeriekik.nl
DE KUNSTLINIE – ALMERE	www.dekunstlinie.nl	KUNSTUITLEEN – LELYSTAD	www.kunstuitleen-flevoland.nl
STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE	www.dezijderups.nl	KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD	www.kunsthuiscalliope.nl
DE MUREN VAN ARCHIPEL – ALMERE	www.demurenvanarchipel.nl	BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE -	www.kunstprojekten.nl
DE HULK – ALMERE	www.dehulk.org	KUNSTUITLEEN – EMMELOORD	www.kunstuitleenemmeloord.nl
BG 22 24 - ALMERE	www.bg-22-24.nl	HET KUNSTHUIS – ALMERE	www.hetkunsthuis.nl
CASLA – ALMERE	www.casla.nl		
ART LOCA	www.artloca.nl		
EINDIG LAAGLAND	www.eindiglaagland.nl		
AIR BRUSH – ALMERE	www.airbrush-almere.nl		
KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE	www.kunst-enzo.nl		
VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE	www.verenigingalmere2018.nl		
ALMERE 2018 - ALMERE	www.almere2018.eu		
DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE	www.denieuwebibliotheek.nl/agenda		
FLOWLAND – ALMERE	www.flowland.nl		
DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALM	www.devoetnoot.nl		
NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYST.	www.nieuwlanderfgoed.nl		
STICHTING ORGACOM – LELYSTAD	www.orgacom.nl		
STICHTING DE BARAK – LELYSTAD	www.debarak.nl		
DE KUBUS – LELYSTAD	www.dekubuslelystad.nl		
HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD	www.flevo-landschap.nl		
KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD	www.kamerkoorlelystad.nl		
MUSEUM NAGELE – NAGELE	www.museumnagele.nl		
MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD	www.muzischcentrum.nl		
JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD	www.de-klos.nl		
DE VERBEELDING – ZEEWOLDE	http://stichting-qem.robvdbroek.nl		
HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG	www.hotelvansaaze.nl		
NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG	www.natuurmonumenten.nl		
SHORTGOLF – SWIFTERBANT	www.shortgolf.nu		
KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.kunstindeopenbareruimte.nl		
KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html		
DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND	www.flevolandbovenwater.nl		
APOLLO ENSEMBLE	www.apollo-ensemble.nl		
XL DE ATELIERS – DRONTEN	www.xldeateliers.nl		
KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN	www.kunstraaddronten.nl		
FLEVOKU(N)STBOULEVARD	www.flevokunstboulevard.nl		

Cunst